

Konwencja o przerabianiu statków handlowych na okręty wojenne

z dnia 18 października 1907 r.

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Pruski; Prezydent Republiki Argentyńskiej; Jego Cesarska Mość Cesarz Austrii, Król Czech it.d, i król Apostolski Węgier; Jego Królewska Mość Król Belgów; Prezydent Republiki Boliwii; Prezydent Republiki Stanów Zjednoczonych Brazylii; Jego Królewska Wysokość Książę Bułgarii; Prezydent Republiki Chile; Prezydent Republiki Kolumbii; Gubernator Tymczasowy Republiki Kuby; Jego Królewska Mość Król Danii; Prezydent Republiki Ekwadoru; Jego Królewska Mość Król Hiszpanii; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii i Zamorskich Terytoriów Brytyjskich, Cesarz Indii; Jego Królewska Mość Król Hellenów; Prezydent Republiki Gwatemali; Prezydent Republiki Haiti; Jego Królewska Mość Król Włoch; Jego Cesarska Mość Cesarz Japonii; Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Luksemburgu, Książę Nassau; Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksyku; Jego Królewska Wysokość Książę Czarnogóry; Jego Królewska Mość Król Norwegii; Prezydent Republiki Panamy; Prezydent Republiki Paragwaju; Jej Królewska Mość Królowa Holandii; Prezydent Republiki Peru; Jego Cesarska Mość Szach Persji; Jego Królewska Mość Król Portugalii i Algarwów etc.; Jego Królewska Mość Król Rumunii; Jego Cesarska Mość Cesarz Wschodniej Syberii; Prezydent Republiki Salwadoru; Jego Królewska Mość Król Serbii; Jego Królewska Mość Król Syjamu; Jego Królewska Mość Król Szwecji; Szwajcarska Rada Związkowa; Jego Cesarska Mość Cesarz Ottomanów; Prezydent Stanów Zjednoczonych Wenezueli;

Zważywszy, że celem włączenia w czasie wojny statków handlowych do flot walczących, pożądane jest określenie warunków, w jakich działanie to zostanie uskutecznione;

Że, skoro Mocarstwa Umawiające się, nie mogły porozumieć się co do kwestji czy przerobienie statku handlowego na okręt wojenny może mieć miejsce na pełnym morzu, postanawia się, iż sprawa miejsca przerobienia pozostaje poza nawiasem i nie jest zupełnie przewidziana przez niżej wymienione przepisy;

Pragnąc zawrzeć w tym celu Konwencję mianowali swymi pełnomocnikami: (pominięto),

Którzy po złożeniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Artykuł 1

Żaden statek handlowy przerobiony na okręt wojenny nie może mieć praw i obowiązków, przywiązanych do tej ostatniej kategorii, jeżeli nie znajduje się pod bezpośrednią władzą, bezpośrednią kontrolą oraz odpowiedzialnością mocarstwa, którego banderę narodową wywiesza.

Artykuł 2

Statki handlowe, przerobione na okręty wojenne, winny ukazywać zewnętrzne znaki rozpoznawcze okrętów wojennych swej narodowości.

Artykuł 3

Dowódca winien być na służbie państwowej i być właściwie upoważnionym przez odnośne władze. Nazwisko jego winno figurować w spisie oficerów marynarki wojennej.

Artykuł 4

Załoga winna podlegać przepisom dyscypliny wojskowej.

Artykuł 5

Każdy statek handlowy, przerobiony na okręt wojenny, winien przestrzegać, w czasie swych działań, praw i obyczajów wojennych.

Artykuł 6

Strona wojująca, która przerabia statek handlowy na okręt wojenny, winna, w jak najkrótszym czasie, wzmiankować tę przeróbkę w spisie okrętów swojej marynarki wojennej.

Artykuł 7

Postanowienia niniejszej Konwencji stosują się jedynie do mocarstw umawiających się i tylko jeżeli wszystkie strony wojujące należą do niej.

Artykuł 8

Niniejsza Konwencja zostanie ratyfikowana możliwie najprędzej.

Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Hadze.

Pierwsze złożenie dokumentów ratyfikacyjnych będzie stwierdzone protokołem podpisanym przez przedstawicieli mocarstw, które w nim biorą udział i przez Ministra Spraw Zagranicznych Holandji.

Złożenia następnych dokumentów ratyfikacyjnych będą skutecznie zapomocą pisemnych notyfikacyj, skierowanych do Rządu holenderskiego wraz z dokumentem ratyfikacyjnym.

Zaświadczona za zgodność kopja Protokołu, dotyczącego pierwszego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, notyfikacyj wspomnianych w ustępie poprzednim, jak również dokumentów ratyfikacyjnych będzie natychmiast staraniem Rządu holenderskiego i drogą dyplomatyczną doręczona mocarstwom zaproszonym na drugą Konferencję Pokojową, jak również mocarstwom, które do Konwencji przystąpiły. W wypadkach wskazanych w poprzednim ustępie rzeczony Rząd poda im równocześnie do wiadomości datę, w której notyfikację otrzymał.

Artykuł 9

Mocarstwa niepodpisujące mogą przystąpić do niniejszej Konwencji.

Mocarstwo, które pragnie przystąpić, notyfikuje piśmiennie swój zamiar Rządowi holenderskiemu, przysyłając mu akt przystąpienia, który zostanie złożony w archiwach rzeczonego Rządu.

Rząd ten natychmiast prześle innym mocarstwom zaświadczoną kopję notyfikacji, jak również aktu przystąpienia, wskazując datę otrzymania notyfikacji.

Artykuł 10

Niniejsza Konwencja zacznie obowiązywać mocarstwa, które wzięły udział w pierwszym złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych w sześćdziesiąt dni po dacie protokołu, dotyczącego tego złożenia, a mocarstwa, które ratyfikują później, lub przystępują, w sześćdziesiąt dni po otrzymaniu przez Rząd holenderski notyfikacji o ich ratyfikacji, lub przystąpieniu.

Artykuł 11

Gdyby się zdarzyło, iż jedno z mocarstw umawiających się zechciało wypowiedzieć niniejszą Konwencję, to wypowiedzenie to będzie pisemnie notyfikowane Rządowi holenderskiemu, który natychmiast prześle wszystkim innym mocarstwom zaświadczoną za zgodność kopję notyfikacji, komunikując im datę jej odbioru.

Wypowiedzenie będzie obowiązywało tylko to mocarstwo, które notyfikowało je, i w rok po otrzymaniu notyfikacji przez Rząd holenderski.

Artykuł 12

W rejestrze, prowadzonym przez holenderskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych, wskazana będzie data złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, dokonanego na mocy art. 8 ust. 3 i 4, jako też data, w której otrzymane były notyfikacje przystąpienia (art. 9 ust. 2) lub wypowiedzenia (art. 11 ust. 1).

Każde z Umawiających się Mocarstw dopuszczone jest do zaznajomienia się z tym rejestrem i do otrzymania zaświadczonych za zgodność jego wyciągów.

Na dowód czego Pełnomocnicy opatrzili niniejszą Konwencję swemi podpisami.

Sporządzono w Hadze 18 października 1907 roku w jednym egzemplarzu, który złożony zostaje w archiwach Rządu holenderskiego, a którego zaświadczone za zgodność kopje, będą doręczone drogą dyplomatyczną mocarstwom, które były zaproszone na drugą Konferencję pokojową.